

**Sborový dopis z Uhříněvse
a z Říčan
Svatodušní svátky 2015**

Melanchthon, Philipp, 1497-1560: Seslání Ducha svatého o Letnicích

**Všecko mohu v Kristu, který mi dává sílu.
Filipským 4,13**

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

„Ježíš kázal království Boží a přišla církev“. Toto je velice známý výrok a není vůbec od věci nad ním nemávnout rukou právě ve svatodušním zamyšlení. V zamyšlení o vzniku církve jako Božího daru. Protože toto tvrzení vede k otázce, co to vlastně církev je.

Ježíš skutečně kázal Boží království. Slovy i jednáním přinášel svědectví o životě v prostoru Boží vlády. Otevíral možnost života pro lidi, kteří měli pocit, že pro ně už život není. Je to něco, co máme před očima i dnes a to velice masivně. V těchto dnech vzpomínáme na padlé ve 2. světové válce, vzpomínáme na utrpení mnohých. A byl jsem vděčný, že bratr farář Jaroslav Batóg při slavnostní vzpomínce v Uhřetěvsi vzpomněl v přímluvné modlitbě na uprchlíky dneška. A právě na pozadí těchto událostí se dnes ptáme – co to je církev?

Mohli bychom říci – církvi přece byla zjevena pravda v Ježíši z Nazareta, který je Kristus. A v tom je právě nezastupitelná. Právě v ní se můžeme setkat s Božím zjevením. No ano, to bychom skutečně mohli. Má to jeden háček. Když to budeme vnímat takto, tak je církev vlastníkem zjevení. Jakoby měla patent na pravdu. A to už zní značně podezřele. Boží zjevení přichází do církve a proměňuje ji, přetváří. Vyzývá k pokání. Právě proto, že Boží zjevení v Ježíši z Nazareta vede ke zvěsti o Božím království. Vede do lidských životů, do trápení a radostí. Vede k těm, které viděl kolem sebe Ježíš z Nazareta, které kolem sebe vidíme my. Církev nestojí mimo, nad lidskými dějinami.

Co je tedy církev? Církev je svědectvím o spáse pro ty, kteří toto svědectví potřebují slyšet. Svědectví pro zoufalé, svědectví pro nemocné, svědectví pro hledající. Svědectví, nikoliv spásou samotnou. Tam, kde si to církev plete, tam nemůže pomoci, protože se staví do pozice vlastníka zjevení o spáse, nikoliv toho, kdo je postaven pod proměňující sílu tohoto svědectví.

Pod zorným úhlem tohoto pohledu dostává smysl bohoslužba, dostávají smysl sborové aktivity. Tam, kde se ptáme na lidský příběh. Tam, kde sbor bere vážně a je vděčný za lidská

svědectví ve vši jejich rozmanitosti. Protože pak jsou zvěst o Božím království a církev spojeny a nemíjejí se. Tak i my v nadcházejících Svatodušních svátcích smíme děkovat za Boží milost v Ježíši Kristu a zároveň vzpomínat a uvědomovat si dary, které jsme dostali a dostáváme v životech lidí i celého stvoření.

Jiří Ort

Program na Noc kostelů

Srdečně vás zveme na pátek **29.5.** do našeho kostela na Noc kostelů:

18.00 Výstava Střediska pro zrakově postižené Diakonie ČCE

19.00 Píseň z radosti - Iva Mojžíšková a Olga Valentová -
komponovaný pořad z písní a mluveného slova

20.30 Pěvecký sbor Husovy kaple

21.30 Transitus Irregularis – špičkové uskupení, které se pohybuje na rozhraní barokní hudby a jazzu. Na české scéně skupina funguje od roku 2009.

Rekonstrukce toalet

Na začátku tohoto kalendářního roku jsme se ve staršovstvu rozhodli pro rekonstrukci toalet v našem kostele. Důvodem byl jejich nevyhovující stav, který byl nejen obtíží pro účastníky sborových akcí, ale také pro účastníky akcí, ke kterým je náš kostel propůjčován. V průběhu rekonstrukce se rovněž ukázal havarijní stav vodovodních trubek, které byly kompletně vyměněny. Výška nákladů dosáhla 157.191,-Kč. Jsme vděční všem, kdo na tuto přestavbu přispěli. Vybrala se skutečně úctyhodná částka 80.000,-Kč. Velice děkujeme všem dárcům i Standovi Křečkovi, který nejen provedl zednické práce, ale zároveň celou rekonstrukci zajišťoval.

Jiří Ort

**Vzpomínka na bratra Slávka Macháně, učitele nedělní
školy a místopředsedu Sdružení mládeže
Československé evangelické církve v Uhřetěbově**

**Zas přešel rok
L.P. 1944**

*Zas přešel rok, jak od v k již miji
a v mo e asu kane kr p jemi,
jak od v k se v nenávratno vpíjí,
dny minulosti vrší záv jemi.*

*Zas přešel rok – dál vichry v jí
a ženou temných mra en stín a
hory, skály vyvracejí -
v tom vichru však, n mž není Hospodin!*

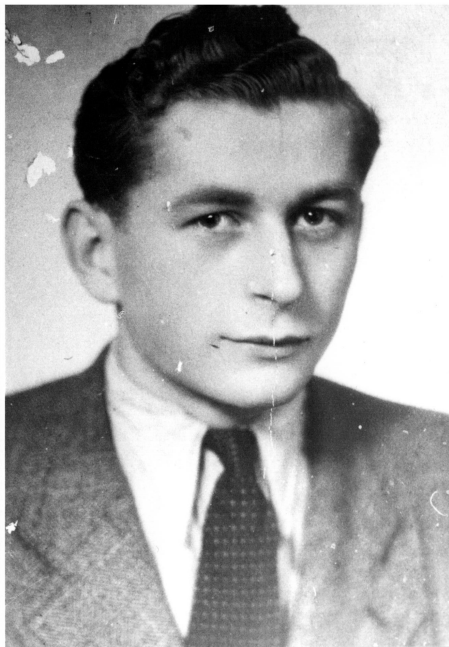
*Zas přešel a zem se chv je
jak bou e bijí v její klín
a plane v žáru beznad je -
v té hr ze však, v té není Hospodin!*

*Zas přešel rok – jen víra z stane,
že nad tou pouští bez kv tin
hlas pokorný a tichý zavane
a v n m, v n m bude Hospodin!*

V této jeho básni zaznívá smutek i naděje, především však křesťanská víra. Slávek vždy nadšeně hlásal křesťanské zásady. Náš milovaný a nezapomenutelný učitel nedělní školy nám v té poslední společné vykládal tato slova Písma: "Kdož mu poslouchá, bydliťi bude bezpečně, pokoj maje od zlých věcí." Tehdy nás, děti, jeho výklad naplnil radostným očekáváním brzkého příchodu toužebně očekávané svobody,

což on jistě také tak cítil a moc si přál. Rozhodl se však pro to něco vykonat.

Netušil však, že za svobodu naší vlasti položí svůj vlastní život-oběť nejvyšší. Vyslyšel volání Českého rozhlasu a šel do míst, kde byly sváděny těžké boje a kde obyvatelstvo prožívalo hotová muka od mladých esesáků, šel do Vršovic a na Pankrác. Ve dne barikády, v noci přinášení a přenášení zbraní. A noc ze 6. na 7. května byla pro něj tragická. Zbraně ukryté ve vile Brettschneiderů

Miloslav Machá

nar. 31.1.1923 zem . 6.5.1945

v Hornokrčské ulici byly příčinou masakru na zahradě této vily. Němečtí sousedé, civilisté měli to svědomí,

zradili své sousedy, povolali skupinu mladých ozbrojených esesáků a ti postříleli najednou 12 lidí, včetně téměř celé rodiny Brettschneiderů. Jako zázrakem se zachránili 4 bojovníci od barikád, jejich svědectví, záběry ze zahrady a další fotografie byly zveřejněny až v květnu 2006.

Naši stateční vlastenci, obránci barikád, pohlédli tedy na svět naposledy na Brettschneiderově zahradě. Zůstáváme smutní, ale s hrdostí a vděčností za bratra Miroslava Macháně. Bylo mu 22 let.

Libuše Votavová

Ohlédnutí za Jiřím Petříkem

V úvodním zamyšlení jsem se snažil najít odpověď na to, co je církev. A vyznal jsem své přesvědčení, že církev vstupuje se svědectvím o naději do lidských životů. Proto se musí lidskému životu otevřít a naslouchat. To je úkolem každého z nás. A my děkujeme za ty, kdo jsou a byli součástí tohoto ptaní po životě a po Boží milosti, jejíž je tento život součástí. Silně jsem si to uvědomil při rozloučení s Jiřím Petříkem. A rád bych vám všem nabídl ohlédnutí za ním, jak jej sepsala jeho manželka Zdeňka.

Jiří Petřík

nar. 14.1.1944 zem .2.4.2015

"Jiří byl vždycky svůj a každý jste ho nejspíš poznal v jiné rovině. Měl vlastní, osobitý humor, který někdy dovedl i bodnout, ale protože měl lidi rád – tak nějak opravdově – vycítili to, uměli ho přijmout a snad ho proto měli i rádi. Dovedl rozsvítit každou společnost, popovídat si s různými typy lidí v různých polohách – od těch vážných až po ty lidové.

Žil naplno svůj život veřejný i ryze soukromý, zajímal se o spoustu věcí, pro které se uměl nadchnout a své nadšení přenést i na ostatní. Věcí, které si někdy zdánlivě odporovaly – sport, divadlo, tramping, knížky, posezení v hospůdce, tiché chvíle v přírodě i veselou společnost, country muziku, kterou si tak rád zazpíval. Měl rád a byl pyšný na svojí práci tesaře, ve které byl mistr – vždyť kolik jen postavil domů a střech!

Vše v jeho životě mělo svůj čas, vše se vždy stihlo, vše se snažil vždy sladit ke spokojenosti především své široké rodiny. Tu měl velmi rád a na prvním místě – tak byl vychovaný a vedený z domova. Vyrůstal v tomto sboru jako nejmladší (a nezvedený) syn prvního zdejšího faráře a toto prostředí formovalo celý jeho život – měl v sobě zakódovaný pevný řád, uměl rozeznat pravou hodnotu věcí a nikdy neuhýbal. Byl přirozenou vůdčí osobností, věděli jsme, že se na něho můžeme spolehnout, že je naší oporou. Měli jsme ho rádi, bylo nám s ním dobře a bude nám chybět.“

Zdeňka Petříková

K tomu se přidávám z celého srdce za sebe osobně i za celý sbor.

Jiří Ort

Kontakty FS ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech: telefon: 211222198

mobil: 607886447

<http://uhrineves.evangnet.cz/>